

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

[v].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

intrinsecam aliquam haberet totalitatem, secundum quam aliquando erunt aut esse possint omnes anni futuri evoluti; est enim totalitas hæc chimærica, adeoque hi anni futuri nec inter se, nec cum horis futuris comparari possunt secundum æqualitatem vel inæqualitatem.

V. Neque eadem absurda, quæ ex infinito categorematico, existente à parte rei manarent, manant ex infinito v. g. creaturis possibilibus existentibus objectivè in mente Dei; Etsi enim Deus possibilis, non per plures & plures cognitiones, sed actu, simul unicæque cognitione attingat omnia, actualitas tamen, simultas & totalitas hæc non tenet se ex parte objectorum seu creaturarum producibilium, quasi hæc sub una collectione cognoscerentur, multòque minùs quasi sub una collectione cognoscerentur producibiles; sed ex parte cognitionis divinæ: sub qua licet ita sint omnia, ut nullum possibile ipsi supersit cognoscendum, sive ut nullum maneat in potentia in ordine ad hanc cognitionem, nullumquæ sit, quod Deus distinctè non cognoscat, non sunt tamen ideo omnia collectivè, sive per modum unius determi-

natae collectionis sub cognitione Dei; sicut nec taliter sunt sub cognitione nostra, dum dicendo: *omne possibile: cognoscimus omnia, quae Deus cognoscit, et si obscure.* Neque enim sequitur: quando nemo est inter omnes, quem non cognosco, tum cognosco, vel cognoscere possum omnes collectivè; nisi quando talis collectio est possibilis, qualis non est ista possibilium collectio. Neque æquipollentes sunt propositiones hæ: *nullum est possibile, quod Deus non cognoscit: & omnia possible cognoscit Deus: si tò omnia accipiatur in sensu colectivo; erit enim posterior de subjecto non supponente.* Unde nec contradictoriae sunt hæ: *omnia possible cognoscuntur à Deo: aliqua possible non cognoscuntur à Deo: cum prior similiter accepta in dicto sensu, sit de subjecto non supponente, quæ ut posteriori sit contradictoria, sic debet exprimi: Omnia possible cognoscuntur distributivè à Deo.* Fertur itaque Deus in cuncta possible per modum tendendi distributivum cognoscendo plures & plures in infinitum collectiones finitas, si ve videt omnia possible ad existendum per quascunque collectivè.

ctiones finitas in infinitum, & impossibilia ad existendum per unam collectionem infinitam: adeoque cognoscit semper infinitum synkategorematicè, & infinitū kategorematicè non cognoscit, saltem cognitione affirmative & cognoscente illud ut quid possibile. Contra quod gratis dicitur: si possible, quæ nunc omnia videntur unâ cognitione, singula viderentur singulis cognitionibus, hæc cognitiones forent kategorematicè infinitæ; ergo & nunc earum objecta in mente Dei sunt kategorematicè infinita; id enim non magis sequitur, quam: si singulæ æternitatis horæ simul viderentur singulis cognitionibus simul existentibus, hæc cognitiones forent kategorematicè infinitæ: ergo & objecta harum cognitionum sunt kategorematicè infinita. Unde si omne id, quod Deus nunc videt, existeret eo modo, quo Deus videt, illud posse existere, erit infinitum synkategorematicum: adeoque dum dicitur: *quidquid cognoscit Deus, hoc potest eo modo producere, quo cognoscit*: fit æquivocatio; si enim adjiciatur: potest producere eo modo, quo cognoscit esse producibile, verum est; si verò sic intelligatur: sicut

CUR-

cuncta unâ cognoscit cognitione, sic cuncta simul potest producere unâ productione; falsum est; præterquàm quòd non omne id, quod terminus est cognitionis divinæ, terminus sit etiam omnipotentia. Hinc denique est, quòd Deus videns duas multitudines infinitas non posse existere, adeoque nec sibi coexistere & coaptari, ut sibi congruant (quod est videre, aliqua esse sibi æqualia) non videat eas esse sibi æquales vel inæquales.

VI. Neque ex omnipotentia Dei categorématique infinita bene arguitur, respondere illi dabilem effectum categorématique infinitum; non enim illa ideo dicitur categorématique infinita, sed quia identificatur omni generi perfectionis seu essentia categorématique infinita. Nihilominus distinguitur in eo adhuc à potentia creata, quòd non tantum possit plures & plures, seu infinitos syncategorématique effectus producere sicut illa, sed etiam infinitas syncategorématique effectuum species. Neque, etiamsi hæc omnipotentia foret agens necessarium, productura esset infinitos categorématique effectus; sol enim, etsi sit agens necessarium, habeatque